Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şese luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. seu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 207. Braşov, Vineri 20 Septemvre (2 Octomvre) 1896.

Voci asupra visitei împărătesci.

Nu numai pressa din Austro-Ungaria, ci tóte diarele europene se pronunţă cu privire la visita decanului monarchilor continentali Francisc Iosif I în România.

Nu ne iértă spaţiul de a reda astădi tóte vocile mai importante, ce ne sunt cunoscute. Vom începe însĕ trecênd în revistă opiniunile pressei din Viena şi Budapesta.

„Neue fr. Presse“ din Viena, vorbind despre solemnitatea inaugurărei canalului dela Porţile de fier, face între altele, cu privire la România, următórele caracteristice conclusiuni:

In adevĕr, după unele rĕtăciri şi greşeli, prietenia dintre România şi Austria în fine s'a încheiat probabil pentru lung timp. Faptul, că în România mai esistă un partid, care combate Austria, nutrind speranţe deşerte, că va rupe din teritorul coronei sf. Ştefan o bucată pentru viitórea mare Româniă — chiar aşa de puţin conturbă bunele raporturi, ca şi cum irredenta italiană împedecă alianţa Austriei cu Italia. Majoritatea politicianilor români înţelege, că Austria este singurul prieten adevĕrat şi desinteresat al României. Ei vĕd în apropiarea României de tripla alianţă o garanţiă pentru viitorul patriei lor. Chiar şi décă inima îi mai trage spre Rusia, totuşi mintea lor trebue sĕ aprobe cuvintele regelui Carol, rostite în Mehadia.

Tot *„N. Freie Presse“* de Duminecă vorbiud despre visita Impĕratului Francisc Iosif la Regele Carol al României scrie:

„Nici un bărbat de stat român, de l'a chiemat Brăteanu, Catargiu ori Sturdza, n'a putut sĕ se subtragă pentru durată necesităţii de a susţiné raporturi bune cu Austria, până ce între Viena şi Bucuresci s'a încheiat legătura amiciţiei cordiale, ce s'a manifestat în August an. trecut în visita dela Ischl a părechei regale române, şi care se sigiléză acum solemnel prin contra-visita Impĕratului Francisc Iosif în România“.

După-ce arată apoi, că înţelepciunea de domnitor a Regelui Carol nu s'a putut dovedi mai învederat, decât prin sincera alăturare la Austro-Ungaria, pentru care contele Goluchuwski a lucrat înainte pe când încă era ambasador în Bucuresci: şi după-ce spune cât de ameninţată se simte România isolată între vecinii slavi, şi că numai la Apus ea se mai póte rezima pe un „puternic“ şi „desinteresat“ amic, care este Austro-Ungaria, continuă aşa:

„Sunt, ce-i drept, încă elemente în România, cari încă nu înţeleg şi nu vĕd necesitatea imperativă politică. Aceste elemente trag cu ochii peste munţii transilvăneni şi *duc între poporaţiunea transilvăneană română spiritul de sediţiune irredentistă.* Şi décă acest spirit irredentist se suprimă cu mână rigurósă, atunci un nor uşor trece peste raportul amicabil al celor două state vecine. Refusatu-s'a din partea română *chiar cu provocare la irredentă română în Ungaria* invitarea la conferenţa de pace interparlamentară, fiind-că conferenţa *s'a întrunit în anul acesta în Budapesta.* Dér Regele Carol şi guvernele sale *au considerat acéstă agitaţiă irredentistă în tot-déuna ca neadmisibilă şi periculósă;* atât ministeriul Catargiu prin gura membrului sĕu Lahovari, cât şi ministeriul actual Sturdza prin gura preşedintelui sĕu *au condamnat repeţit uneltirile irredentiste*, şi au protestat în modul cel mai leal contra insinuării, că ar fi aplecaţi a lăsa ca *prin aceste uneltiri sĕ fiă cum-va turburat raportul de vecinătate* al României cu Austro-Ungaria.

Cum ar fi şi putut sĕ fiă altfel? In asemĕnare cu marea importanţă, ce o are amiciţia Austro Ungariei în privinţa politică şi economică, nisce curenturi şi disposiţiuni vremelnice devin lucruri neînsemnate, de cari nu este iertat sĕ fiă alterată grijea pentru condiţiunile de esistenţă economice şi de stat. România, graţiă înţelepciunii Regelui sĕu, a înaintat necurmat pe cărarea desvoltărei progresive în mâna tuturor guvernelor schimbătóre ale bărbaţilor de stat conservatori, junimişti, naţionali liberali, şi trebue ca continuitatea acestei desvoltări sĕ se asigure în contra eventualităţilor, ce vor avé urmări şi mai grave şi vor fi mai periculóse decât *paroxismele fanaticelor naţionalităţi.....*

„Pester Lloyd“ scrie, tot din incidentul călĕtoriei Monarchului nostru în România, între altele:

„Călĕtoria Monarchului nostru în România este înainte de tóte o întórcere a deselor visite, ce le-a făcut regele Carol Curţii nóstre. De aici urméză, că întrevederea în Bucuresci este lipsită de-un prilegiu nemijlocit politic, ce resultă şi de-acolo, că în momentul acesta nici o afacere nu influinţéză raporturile Austro-Ungariei cu România, prin ceea ce s'ar face sĕ fiă în deosebi dorită, séu chiar necesară întâlnirea celor doi Monarchi. Totuşi acéstă întrevedere are o *însĕmnătate mijlocită politică*, care-şi primesce espresiunea şi prin presenţa ministrului de esterne conte *Goluchowski*. Acéstă însĕmnătate nu consistă numai în afirmarea vechei amiciţii între cei doi domnitori, ci şi în aceea, că cu acest prilegiu vor fi manifestate şi raporturile amicale ale celor două state către olaltă şi încă într'un mod ne'ndoios şi pentru tótă lumea învederat... O astfel de ocasiune, de-a manifesta acésta, a trebuit sĕ apară atât cercurilor politice din România, cât şi la noi fórte bine venită“...

După-ce dice apoi, că raporturile amicabile ale României cu Austro-Ungaria s'au început încă de pe timpul, când era Ion Brătianu ministru-president; că la 1883 o apropiare a României de Austro-Ungaria a devenit tot mai clară; că în cele din urmă necesitatea ei a fost în general simţită în Bucuresci de tóte partidele, scrie:

„S'au schimbat în cursul anilor guverne naţional-liberale şi conservative, ba oposiţiunea a dat câte-odată binişor pe córda unei duşmănóse concepţiuni a raportului cu Ungaria, dér de ori-ce partidă ar fi fost ministeriul, tot-déuna în fruntea programului politicei esterióre sta cultivarea raporturilor amicabile cu monarchia nóstră. De sigur, că în prima liniă este un merit al regelui Carol, că în cele din urmă tóte partidele politice ale României au stăruit în acéstă direcţiă şi că în mânia tuturor turburărilor şi ambiţiunilor agitatorice ale unor persóne isolate, raporturile intime către monarchia nóstră au trecut formal în carnea şi sângele opiniunei publice“...

„Egyetértés“ din Budapesta publică la loc de frunte un articol întitulat *„Călĕtoria la Bucuresci“*, în care se dic următórele:

Ce a fost România înainte cu 25 ani? Nu se póte dice că a fost măcar şi numai concept geografic, deóre-ce di de di cutrierau hotarele ei Turcii, Tătarii şi Ruşii, de câte-ori aveau poftă.

Astădi România e putere. Pe tóte terenele vieţii politice şi economice e un factor valoros; şi la acel popor mic, asupra sorţii căruia înainte cu două decenii Europa poruncea cu un singur cuvênt, astădi s'a dus în visită un gigant, pentru-ca sĕ-l câştige ca aliat în contra unui alt gigant. Cu întregul séu stat major, cu crema armatei sale, cu tot ce are mai bun, cu mândria sa a mers monarchul nostru în România, ca sĕ câştige pentru tripla alianţă grămăgióra aceea de popor, a cărui întrégă armată abia face cât un corp de armată de al nostru.

Dela resbelul din Crimea încóce, România represintă călcâiul achilian al păcei. Nu esistă diplomat, care sĕ aibă probleme atât de grele, ca ambasadorii din Bucuresci, deóre-ce arteriele istoriei întregei Europe, se concentréză în Bucuresci.

Fericită ţĕră e România, şi décă esistă vr'un popor, care sĕ privéscă cu invidiă la ea, atunci noi, Maghiarii, suntem acela. Trei sute de ani viforoşi, sângeroşi şi trişti ne légă de casa nóstră domnitóre, şi încă nici astădi n'am ajuns acolo, unde România a ajuns în timp de 25 de ani. Maghiarul nici astădi nu este altceva, decât o parte complementară a întregei monarchii, un dinte în acea maşinăriă mare, care în continuu zurăe şi sĕ învêrte, dér nu e în stare sĕ producă nimic.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Porţile de fier.

Când se vorbesce de deschiderea Porţilor de fier, lumea îşi face o ideie greşită, închipuindu-şi, că e vorba de o singură strîmtóre. In realitate piedecile ce se opuneau navigaţiunei se înşirau din distanţă în distanţă pe o întindere de 80 chilometri, dela punctul Stînca şi până la Pórta de fier propriŭ disă; e cu alte cuvinte vorba de un sistem de cataracte, pe care 'l vom descrie aci în scurt.

Cataractele.

In comuna Coronini se ridică din mijlocul apelor o stâncă frumósă numită Baba Caia, o adevĕrată strajă a cataractelor, o prevestitóre a greutăţilor ce urméză. Imediat Dunărea se strîmtéză dela mai bine de un chilometru, la abia 300 de metri lărgime, şi începe defileul de stânci calcare.

Sub defileu, între Liborajdea şi Gornia-Liubcova, sunt erupţiuni de granituri, cari formézá primul cataract: *Stînca*.

De aci până de vale de Drencova sunt în genere schisturi cristaline şi erupţiuni vulcanice de trachyt verde şi rhyolit, cari formézá al doilea defileu de cataracte, *Cozla mică* şi *Cozla mare*, şi apoi se opun curentului apei straturile de gresie şi calcaruri juratice dela Siringa, Doiche, Brancu, şi cele dela Bosman séu Gospodinvir de partea Serbiei.

Mai devale dăm peste o erupţiune de porphire, care a ridicat straturile sedimentale formând stînca Zlebura. De aci se întinde porphirul până în apropiere de gura văii Bolietinului, formând două stânci vizibile în mijlocul Dunării numite Bivoli, din causa asemĕnării lor cu aceste animale. Acest porphir alcătuesce defileul cataractului *Izlaz*.

Din vale de erupţiunea porphirică sunt straturi de o gresie fórte dură de formaţiune diasică, cari formézá defileul cataractului *Tahtalia*. Imediat după acesta urméză periculosul cataract *Greben*, format din calcare dure jurasice (tihtonice) şi de gresie. In vale de Sviniţa şi Milanovăţ, în apropiere de vinele Trei Cule, este cataractul numit *Iuţi*, *Iuta* séu *Iuţele*, format de stânci negre nespus de dure, de galbro (un soiŭ de pétră veche vulcanică ce ţine de grupa serpentinelor).

Mai departe, nu mai avem decât la intrarea în Cazane, o stâncă numită Cilnic séu Calinichi. De aci trece Dunărea prin pasul numit la Cazane, şi iese din ele la comuna Ogradina, unde dispar calcarele caprotine, cari formézá Cazanele, şi încep formaţiunile cristaline şi erupţiunile de granite pe malul stâng şi cele de serpentine pe malul drept.

Sfîrşitul formaţiunilor cristaline şi a erupţiunilor de granite este la *Geordab* séu *Porţile de fier*, între Vîrciorova şi Gura-Băii, ultimul şi cel mai periculos cataract al fluviului.

Formarea cataractelor.

Etă în ce chip se esplică formaţiunea acestor cataracte:

Pe când pustiurile Saharei din Africa erau sub apă, Europa avea o climă mult mai rece decât astădi. Gheţarii Alpilor se întindeau până jos, în câmpie, unde înfloresc astădi oraşele şi cultura omenéscă. Câmpia panonică se afla subt o apă, care se întindea până peste Viena şi forma aşa numită Mare dulce, al căreia nivel era mult mai ridicat decât acela al Mării-Negre. Carpaţii şi Balcanii erau în legătură directă unul cu altul şi despărţeau Marea dulce de Marea-négră, care ocupa întreg basinul dacic, dela Turnu-Severin şi până la Constantinopol.

Primele eroziuni în lanţul Carpato-Balcanic, la Porţile de fier, le-a făcut apa Cernei; Cerna e deci mai veche mult decât Dunărea.

Apa superfluă din Marea dulce şi-a făcut loc, despărţind prin eroziune Carpaţii de Balcani.

O mulţime de cataracte 'nalte de sute de metri au eşit din lupta uriaşă a apelor cu stâncile pe partea acésta a Dunării în formaţiune, cataracte, ale căror rămăşiţi sunt cataractele de astădi, pe cari Dunărea n'a avut destulă putere sĕ le mĕture şi a trebuit sĕ intervie mâna omului.

(Va urma.)

Pentru politicianii maghiarĭ, décă nu li-s'a stins din inimă cea din urmă schînteă de mândriă națională maghiară, călĕtoria la Bucurescĭ însémnă o mare dejosire și umilire. Acum, după-ce faptul visitei e neîndoelnic, după-ce ministrul-președinte român Sturdza scia că se va întêlni pe pămênt român cu conducĕtorii vieții politice maghiare, — chiar și acum subvenționéză în Ardél pe politicianii românĭ separatiștĭ, și numai înainte cu câte-va sĕptĕmânĭ a ținut o vorbire plină de injurii la adresa Ungariei.

Călĕtoria va avé însĕmnătatea sa politică, România va fi întrebuințată din partea triplei alianțe ca un ic între Slavii de Sud și Nord, posiția monarchiei nóstre în Balcan va fi întărită; dér interesele vitale ale Ungariei nicĭ nu vin în vorbă, și după ce în anumite cercuri numai interesele Austriei sunt privite ca interese ale monarchiei — și cu acéstă ocasiune numai noi suntem cei ce pierdem.

Diarul „*Magyarorszag*“ scrie următórele:

Visita domnitorului austro-ungar însémnă recunóscerea, că România e un factor în Europa, și manifestarea, că România se alătură la acele puterĭ europene, carĭ au încheiat alianță contra Rusiei.

Este îmbucurător, că România s'a alipit de acea parte, unde ne aflăm și noi. Ungaria are multe interese comune cu România, mulțĭ dușmanĭ comunĭ. Ungaria o simte acésta, România însĕ nu. Pe teritorul nostru agită contra nóstră, și dă nutremênt convingerei, că împĕratul austriac e dușman Ungariei. Către acesta sĕ-șĭ îndrepte plângerile și gravaminele Românii din Ungaria.

In Bucurescĭ a fost așteptat împĕratul austriac, fără de regele ungar. Dela Orșova nu regele maghiar a plecat în România, ci împĕratul austriac.

Sĕ sperăm, că visita Majestății Sale nu va fi fără influență asupra irredentei din România, asupra atitudinei Românilor ardelenĭ.

* * *

Diarele române bucurescene continuă a accentua însemnătatea visitei împĕrătescĭ și unanimitatea, cu care tóte partidele politice ale țĕrei s'au unit într'o comună manifestațiune.

„*Vointa Națională*“, organul oficios al guvernului, scrie sub titlul „Primirea Impĕratului Francisc Iosif I“ următórele:

....Regele nostru părea mândru de a vedea cum Capitala, representând țara întrégă, a sciut sĕ rĕspunză la datorința Suveranului, făcĕnd Óspelui și Amicului Sĕu o primire demnă și căldurósă. Dreptate a avut M. S. Regele când, acum câte-va dile, rĕspundĕnd primarului care îl întreba décă este mulțumit cu pregătirele ce se fac pentru primirea Impĕratului, i-a rĕspuns: „Forte frumos, d-le primar, dér ornamentarea cea mai frumósă este poporul!“

Ei bine, poporul Bucureștilor a ținut sĕ dovedéscă Suveranilor că póte conta pe dênsul în asemenea ocasiunĭ în care tótă pompă oficială nu póte înlocui spontaneitatea unei primirĭ populare.

Impĕratul Francisc-Iosif a putut sĕ se convingă de simțămintele țĕrei nóstre față cu Monarchul blând și înțelept, care într'o domniă lungă și plină de vicisitudinĭ de tot felul a sciut, prin virtuțile sale, sĕ impue respect și iubire atât popórelor carĭ trăesc sub sceptrul sĕu, cât și străinătăței.

Majestatea Sa se va convinge că suntem o țéră ce are conosciință de sine, care într'o jumătate de secol a făcut aceea ce alte națiunĭ n'au putut face în secole întregĭ, care a dat dovedĭ strălucite de vitalitate și de stăruință pe calea progresului; care și-a cucerit neatêrnarea cu sângele, și de aceea o prețuesce mai pre sus de cât tóte bunurile, care scie sĕ aprecieze amiciile desinteresate și cordiale, care, în fine, este un element însemnat de ordine și de progres în acéstă parte a Europei.

Ochiul sĕu ager în ale rĕsboiului va vedea armata nóstră și mijlócele nóstre de apărare și va sci sĕ le aprecieze. El va vedea că, fără a avea pretențiunea de a juca un rol disproporționat cu mijlócele nóstre, totușĭ nu mai suntem un factor negligeabil în cumpăna europénă.

Acéstă constatare era dealtmintrelea deja făcută; dér visita imperială îĭ dă o sancțiune încă mai formală.

Strângênd mâna Regelui Carol pe teritoriul nostru și în Capitala țĕrei, Majestatea Sa Impĕratul Francisc-Iosif a îndeplinit un act de curtenie și tot-odată ne-a dat o dovadă prețiósă de prietenie.

Vizita acésta ne bucură mai ales din causa scopului ei pacînic și lipsit de orĭ-ce spirit de ostilitate față cu nimenea; acésta a și făcut ca partidele nóstre politice de guvernamênt sĕ fiă unanime pentru a saluta cu dragoste sinceră și cu respect pe Augustul Óspe al Majestăței Sale Regelui și al Țĕrei.

„*Timpul*“, organ al partidului conservator, scrie în numĕrul sĕu de erì:

Nimic n'a lipsit strălucirei, cu care Țéra și Capitala au primit pe Augustul lor Ospe. Și nu atât mândrețea podóbelor și bogăția stégurilor, nicĭ sunetul musicelor și lucirea feerică a luminilor, în carĭ Capitala era scăldată aséră, cât participarea unanimă și însuflețită a cetățeniior Capitalei, cum și a mii și mii de cetățenĭ venițĭ de prin tóte unghiurile țĕrei, a fost aceea, care a ridicat strălucirea acestei serbătorĭ până la înălțimea cu adevĕrat vrednică de dênsa.

Majestatea Sa Impĕratul-Rege Francisc Iosif I a putut vedea astfel cum acest popor a sciut și scie sĕ înțelégă și sĕ prețuéscă visita Sa, și prietenia puternică, a cărei consolidare s'a proclamat și consfințit prin împĕrătésca visită.

Astădĭ a fost rêndul armatei de a-șĭ face onorurile sale Inaltului Óspe; pe platoul dela Cotrocenĭ, Majestatea Sa Impĕratul-Rege a putut vedé, că acéstă țéră este tare nu numai prin maturitatea politică și prin destoinicia culturală a fiilor sĕi, ci și prin forța sa armată, prin brațul ei de apĕrare, — întrunind astfel tóte elementele ce dau adevĕrata însemnătate unui stat și 'i asigură viitorul și pacînica propășire.

Ierĭ în mijlocul cetățenilor, astădĭ în mijlocul armatei, Majestatea Sa Impĕratul și Rege Francisc Iosif s'a putut întări în convingerea, că, déců o mare cinste a fost pentru poporul românesc visita ce 'i-a făcut, la rêndul sĕu și acest popor a fost și este pe deplin vrednic de încrederea ce se pune într'ênsul.

Ér mâne, când țéra 'șĭ va relua, după hainele de sĕrbătóre, hainele de muncă, ea va păși și mai întărită pe calea frumósă și dréptă, care a condus'o până aci.

Podóbele esterióre vor trece, dér ea va rĕmânea de acum și mai înălțată, în ochii lumei întregĭ ca și în ochii ei proprii.

Distincțiunĭ din partea împĕrătéscă. Din Bucurescĭ se telegrafézá lui „Neue Freie Presse“ cu data de 29 Septemvre. „Cercurile oficiale ale României sunt încântate de amabilitatea împĕratului, care astădĭ a făcut Reginei Elisabeta a României o surprisă, predandu-i *marele insemn de onóre pentru sciință și artă*. Pantlica, care de ordinar e de mĕtase roșiă, este dintr'o materiă țesută cu aur și înconjiurată de brilante admirabile. Ea se pórtă atêrnată de-o agrafă de brilant. Regina, cum spun persóne dela curte, a fost adênc mișcată de acéstă admirătóre recunoscință a împĕratului pentru activitatea ei literară și a mulțămit împĕratului cu cuvinte cordiale. Principelui de corónă împĕratul i-a conferit comanda de onóre a unui regiment austriac. Impĕratul după *revista trupelor române, a lăudat ținuta escelentă și esemplara înfățișare, precum și adjustarea trupelor*, ceea ce li-se va face cunoscut. Din tóte acestea se vede, că împĕratul e fórte mulțămit de primirea în România și doresce, ca acésta sĕ se scie în general“.

Majestatea Sa monarchul a mai conferit la Orșova ministrului-președinte român *Sturdza* steua în briliante la ordinul leopoldin, și ministrului lucrărilor publice *Stoicescu* marea cruce a ordinului Francisc Iosif, ér în Bucurescĭ M. Sa Impĕratul conferì ministrului de finance român *Cantacuzino* marea cruce a ordinului Francisc Iosif; ministrului de justiția *Statescu*, și ministrului de interne *Stolojanu* li-a conferit ordinul corónei de fier cl. I.

*

Din partea Regelui Carol a fost distins contele *Goluchowski*, primind briliantele la marea cruce a Stelei României, ér ambasadorul *br. de Aehrenthal* primind marea cruce a Stelei României.

*

Toastul împĕrătesc. M. Sa *Francisc Iosif I.* rostì la prândul de gală dat în palatul din Bucurescĭ, precum scim, un toast ca rĕspuns la toastul regelui Carol. El este din cuvênt în cuvênt următorul:

„Mulțămesc Majestății Vóstre pentru „amabilele cuvinte, ce mi-le-ațĭ adresat. Mĕ „simt fericit de-a puté renoi însu-mĭ Ma„jestății Vóstre asigurarea sincerei și ne„strămutatei Mele amiciții în mijlocul aces„tei frumóse și bogate țĕrĭ, pe care înalta „înțelepciune a Majestății Vóstre a con„dus'o pe calea progresului și a căreia în„semnĕtate între statele Europei Ia-țĭ asi„gurat'o. Beu în sănĕtatea Majestații Vós„tre, a Reginei și a familiei regale“.

CRONICA POLITICĂ.

— 19 Septemvre.

Alaltăerĭ se ținù în casa sfatului din Praga un **congres al deputaților cehĭ** tinerĭ din Boemia și Moravia. Congresul luă o resoluțiune care pe scurt e următórea: 1. După-ce guvernul Badeni n'a luat în considerare adresa înaintată de deputații cehĭ tinerĭ, în care aceștia pretind lărgirea autonomiei țĕrii, și ia posiția contrară drepturilor pópourului boem, deputații cehĭ tinerĭ vor observa și față de actualul guvern *oposiția hotărîtă*. 2. Alegerile nouĕ au sĕ se facă pe basa *reformei electorale*. Deputații cehĭ se vor opune finalisărei *pactului austro-ungar* până atuncĭ, până când nu se va satisface postulatelor poporului boem. 3. Deputații cehĭ pretind ca guvernul sĕ se declare asupra atitudinei ce el va lua în viitórea sesiune față cu *postulatele publice, naționale, culturale și economice* ale țĕrilor de sub coróna Boemiei și ale poporului boem. 4. E de dorit, ca la viitórele alegerĭ sĕ se unéscă pentru o acțiune comună tóte elementele stătĕtóre pe basă de drept public și curat națională.

*

O depeșă din Petersburg anunță, că privitor la **cestiunea orientală** Rusia e pregătită hotărît de a-șĭ apăra interesele în Orient. In cas déců se va ataca cât de puțin integritatea Turciei, stătĕtóre sub scut comun, atuncĭ *flota rusescă, împreună cu cea francesă, va ocupa Bosforul*. La țĕrmurii Mărei negre stau gata vapóre de transport, carĭ au menirea de-a trece repede un corp de armată în Anatolia.

*

Tot mai triste scirĭ sosesc din Belgrad privitor la **stările din Serbia**. Câțĭ-va conducĕtorĭ radicalĭ au fost *deținuțĭ* dilele trecute, între alții și agitatorul radical Sima *Gyacovicĭ*. Se afirmă că s'au descoperit *nouĕ conjurațiunĭ*. Din causa agitărei ce domnesce în întrégă țéra, și din lipsă materială, manevrele plănuite pe tómna viitore *nu se vor ține*.

SCIRILE DILEI.

— 19 Septemvre.

„La Question des trois nationalité en Hongrie“. Așa se întitulézá interesanta broșură ce am primit'o adĭ și care a fost editată de comitetul celor trei naționalitățĭ cu-o dare de sémă amĕnunțită asupra meetingului dela Paris, ținut sub președinția d-lui Flourens. Vom reveni.

—o—

Monumentul Regelui Matia în Clușiu. La serbarea punerii petrei fundamentale a monumentului, ce se ridică Regelui Matia Corvinu în Clușiu, a fost învitat și episcopul evang. săsesc Fr. Müller. Acesta însĕ, cum spun foile săsescĭ, a rĕspuns, că nu póte lua parte la serbarea din 30 Septemvre, deórece cu părere de rĕu, învitarea ia venit la cunoscință numai în 26 Septemvre, când s'a întors din călĕtoria sa. Abia reîntors nu póte sĕ se gândéscă așĭ părăsi reședința, mai ales, că și starea sănătății sale recere multă crutare. Scrisórea episcopului se termină cu următórele cuvinte: „Serbării însășĭ îi doresc înainte de tóte binecuvêntare, ca în jurul memoriei Regelui pe cât de energic, pe atât de drept, sĕ se adune în present și în viitor toțĭ aceia, carĭ doresc, ca în credință către Regele sĕ ridice noua clădire a țĕrei pe acelea-șĭ base, ce le-a aședat Regele Matia Corvinul: pe dreptate față cu toțĭ, pe înțelepciune și pe acea frică de Dumnedeu, care s'a probat în tot-deauna și ca cel mai tare razim a orĭ-cărei societățĭ civile.“

—o—

La Sinaia s'au mai făcut afară de decorațiunĭ, arcurĭ etc. si alte îmbunătățirĭ cu ocasia visitei împĕrătescĭ. Șoséua, ce duce dela gară în oraș a fost lărgită dela 6 la 8 metri, ér la malurĭ a fost consolidată cu ziduri și îmfrumsețată cu plantații. Tot-odată pe acest drum s'au instalat patru lămpĭ electrice ale Eforiei. In ce privesce decorările pentru primire, află „Kron. Tgbltt.“, că de aci din Brașov s'au pregătit ghirlande în lungime de 10 chilometri pentru decorarea stradelor în Buștenĭ și s'au espedat cu vagónele.

—o—

† Stefan Bilțiu. Din Baia-mare ni-se anunță, că în 29 Septemvre n. c. a rĕposat acolo canonicul-preposit al bisericei catedrale gr. cat. din Gherla, *Stefan Bilțiu de Iood*, în anul al 83-lea al etății și al 59-lea al preoției. — Fiă-i țerîna ușóră!

—o—

O nouă școlă ungurésců de stat s'a înființat, după cum ni-se comunică, în comuna românéscă *Cuciulata* din comitatul Făgărașului. Ca învĕțător la acéstă școlă este numit un tiner român din Șercaița, cu numele George Ciocan. Acest tiner a absolvat anul acesta preparandia de stat în Deva, de unde s'a întors acasă metamorfosat în Csokán György. Prelegerile la noua școlă de stat nu s'au început încă, dér după cum ni-se spune este lucru sigur, că cu Românii din Cuciulata nu va face mare ispravă noua școlă de stat, căcĭ ei îșĭ au școla lor românéscă, pe care nu o vor părăsi de dragul nevoiașului Csokán.

—o—

Foc. Astădĭ pe la órele 12 din di, a luat foc materialul și gazul din magazinul de sticlăriă a lui Lang et Rosenthal din loc. Focul a putut fi localisat numai cu mare greutate.

—o—

Nóue bilete de bancă române. Alaltăerĭ s'au pus în circulație nouele bilete de 20 Lei a Băncei naționale a României.

—o—

Teatru în Brașov. Sâmbătă se va da opereta în 3 acte: „Die Fledermaus“. Musică de Iosef Strauss.

—o—

Musica de tamburĭ din Teresiapole va da în dilele de 1—3 c. concerte în otelul „Europa“.

—o—

Episóde și amenunte dela Orșova.

Gara dela Orșova e înțesată de lume alésă. Miniștri, diplomațĭ, funcționarĭ înalțĭ ascéptă sosirea monarchului. Banffy e în mare agitare, nu-i place, că colegii sĕi formézá un grup deosebit, vorbind între sine.

— „Pentru Dumnedeu“ le dice Banffy, „stațĭ în ordine, facețĭ ordine, ce va fi déců voi producețĭ disordine!“

Miniştri surid şi se împrăştie. Deodată se aude flueratul locomotivei, toţî îşî reţin răsuflетul... écă trenul sosesce în gară. Majestatea Sa se coborî din cupeu, păşesce mai întâiŭ spre generalî şi apoi se adreséză cu câte-va cuvinte la miniştri.

— „Aţî venit un frumos numĕr“ îi dice monarchul ministrului-preşedinte austriac Badeni.

— „Toţî suntem aci“, rĕspunde Badeni, „afară de Ledebur şi Rittner“.

— *„Dér pĕcat, pĕcat de vremea acésta!“* suspină monarchul.

*

La primirile de după amédĭ ar fi trebuit sĕ apară înaintea monarchului mai întâiŭ representanţii *parlamentului austriac*, însĕ lipsea vorbitorul lor, br. *Chlumetzky*. Toţî îl aşteptau cu nerăbdare. Adjutantul general contele Paar deja a doua óră întrebă décă a sosit Chlumetzky, şi în fine fù silit sĕ raporteze monarchului, că Chlumetzky *a dispărut*. Astfel apoi după o scurtă consultare se hotărî, ca deputaţia austriacă sĕ-o conducă înaintea Majestăţii Sale, prinţul Camilo Starhemberg. Aşa s'a şi întâmplat. De abia eşiră însĕ deputaţii austriacî din sala de primire, când écă Chlumetzky sosesce abia rĕsuflând. Un străin îi luase birja şi el a trebuit sĕ alerge peste o jumĕtate de óră până când şi-a aflat altă birjă.

*

Majestatea Sa, încunjurat de suită şi de un public distins aştépta pe peronul gărei sosirea trenului regal român. Chiar în momentul când se ivi trenul, monarchul făcù observare, că mai mulţî dintre cei presenţî fumézǎ. Mânios se adresă cătră Banffy cu cuvintele:

— „Te rog spune-le domnilor acelora, că nu se cuvine sĕ fumeze, când aştéptă pe un rege!“

Apoi domnitorul dise în ton tare pe nemţesce:

— *„Incă şi acum trebue sĕ dau crescere!“*

Banffy sare spre fumătorî, ţigările dispar... regele Carol sosesce.

*

Douĕ-decî de miniştri, şépte ambasadorî, cu totul 2500 óspeţî au fost învitaţî la serbările inaugurărei canalului. Cartire însĕ nu prea erau. Ministrul *Fejerváry* şi secretarul *Gromon* erau încartiraţî într'un vagon. In séra primă ministrul greşi vagonul şi intră într'un vagon străin, unde se aflau mai mulţî domnî. Fejerváry se uită un moment la ei şi apoi cu gróză îi dise secretarului:

— „Vino, sĕ fugim, aceştia toţî sunt *diarişti*“.

*

Monarchul petrecù nóptea pe vaporul *„Francisc Iosif I“*. Ii steteră la disposiţiă douĕ odăi simplu mobilate. In odaia de durmit erau aşedate: un pat de fier, un lavoar, un scaun şi o mésă. Patul fusese adus din Viena, şi se transportă şi la Bucuresci.

* * *

Un episod interesant descrie astădî *„Pester Lloyd“*, ce s'a petrecut la gara dela Lugoşiu. Un public numĕros aştepta sosirea trenului imperial, care după o scurtă pausă avea sĕ plece mai departe spre Orşova. Când trenul intră în gară, publicul erupse în strigăte entusiaste. Majestatea Sa surîdĕnd saluta neîncetat, cu mâna la chipiu, prin feréstra cupeului sĕu. Intre publicul adunat monarchul zări şi pe un canonic bĕtrân, care, rădimat în cârjă, îşî ţinea mâna la ochî pentru de-a puté vedé pe Majestatea Sa.

Deodată monarchul se depărtă dela feréstra cupeului, apărù în uşă se coborî din tren, şi spre mirarea tuturora, păşi pe peron, mergĕnd direct spre bĕtrânul canonic care nu era altul decât *Nicolae Moldovan*, cel mai vechiŭ canonic din diecesa Lugoşului. Inainte de ce s'ar fi putut aceste reculege, împĕratul îl întrebă în limba germană:

— „Unde este episcopul D-tale?

— „Majestate“, rĕspunse avorbitul, în limba maghiară „scaunul diecesei nóstre e vacant; vicarul a plecat la Orşova pentru de a-şî face reverinţa.“

— „Aşa, aşa“ dise monarchul deasemenea unguresce. „Scaunul episcopesc nu va mai rĕmâné lung timp vacant.“

— „Majestate“, dise apoi canonicul bĕtrân, mişcat adênc, „n'am vĕdut pe Majestatea Ta de patru-decî de anî, până astădî. Acum pot muri în linişte!“

Mânile bĕtrânului canonic tremurau, şi trebuiră sĕ-l sprijinéscă. Adênc emoţionat, monarchul apucă mânile moşneagului, le ţinù pe un moment înatr'ale sale, si apoi îi dise:

— „Bĕmâi sănĕtos!“

Intre strigătele frenetice ale publicului, care era entusiasmat de acéstă scenă, Majestatea Sa plecă îndĕrĕpt spre tren, merse până la colţul opus al vagonului, şi se urcă cu elasticitate în el, apoi se aşedă din nou la feréstră şi mulţumi cu salut milităresc pentru entusiasmul mulţimei. In mulţî ochî se puteau vedé lacrimî de emoţiune; cel mai fericit era însĕ bĕtrânul canonic Moldovan, care, între nesfîrşite manifestărî de simpatiă, plecă în trăsură îndărăt la reşedinţa episcopéscă greco-catolică.

După adunarea dela Făgăraş.

— 18 (30) Septemvre 1896.

După încheiarea serbărilor şi închiderea adunărei, despre al căror decurs am raportat deja, óspeţilor braşovenî li-s'au făcut câteva surprinderî plăcute, pe carî nu pot sĕ le las neamintite aci.

Indată după adunare, o parte însemnată a óspeţilor au fost întrunitĭ în ospitala casă a d-lui protopop Iuliu *Dan*, a căruia stimabilă soţiă avù amabilitatea de a da un bogat prând în onorea óspeţilor. Abia eşiţĭ de aici, primim o nouă învitare din partea stimabilei familii a d-lui proprietar George *Vasu* din Voila, care avù amabilitatea de-a invita la sine întréga societate a óspeţilor braşovenĭ. Escursiunea dela Făgăraş până la Voila şi îndĕrĕt a fost din cele mai vesele. Se'nţelege, în casa d-lui Vasu am aflat masa încărcată cu mâncărĭ şi beuturĭ. Timpul însĕ ne era scurt, căcî la 8 óre trebuia sĕ fim la „întrunirea de adio“, proiectată în grădina restaurantului „Mexico“ din Făgăraş. Astfel după câteva ore de veseliă, petrecute în familia adevĕrat ospitalieră a acestui brav proprietar român, ne re'ntórserăm érăşĭ la Făgăraş, cu cincĭ trăsurĭ, mergĕnd direct la grădina otelului „Mexico“, unde în societatea mai multor familiĭ române din Făgăraş şi în sunetul musicei, petrecurăm încă câteva óre din cele mai animate.

Eroina serei acesteia a fost gentila d-şóră *Elena Florea* din Făgăraş, o rară şi escelentă cântăréţă, care cu vocea sa dulce de sopran esecută solo câteva cântărĭ, storcênd admiraţiunea nóstră a tuturor şi făcêndu-ne sĕ uităm de totul de osteneile dilei. Nu înţelegem, cum a fost cu putinţă, că la concertul din presĕra dilei nu şi-a dat concursul şi acéstă valorósă cântăréţă, care ar puté face onóre pe scena orĭ-căruĭ oraş din provinciă.

Abia pe la órele 11 din nópte am putut sĕ ne despărţim dela acéstă plăcută seratǎ, când una dintre amabilele însoţitóre ale petrecerei nóstre, d-na *Elena Dr. Meţianu* şi stimabilul sĕu soţ, ne făcură propunerea, ca la re'ntórcere sĕ ne abatem pe la Zĕrnescĭ, învitându-ne pe toţĭ sĕ luăm prândul la masa domnialor.

Aşa am şi făcut. Marţĭ diminéţa la 7 óre plecarăm din Făgăraş, însoţiţĭ încă de-o a şésea trăsură, a d-lui protopop Dan, care a binevoit a ne petrece până la Zĕrnescĭ, împreună cu tinĕrul universitar d-l Octavian Vasu. Dinaintea casei d-nei Zinca Roman ne adunarăm cu toţii pentru a lua pe d-l Vulcan, preşedintele societăţii, şi pentru a dice un rĕmas bun acestei venerabile dómne, a căreia ospitalitate, precum am observat, e proverbială în Făgăraş. D-sa a îngrijit, ca sĕ nu ne lipséscă nicĭ pe drum merindea necesară, făcêndu-ne posibilă o călĕtoriă comódă şi fără temerea de-a flămêndĭ orĭ înseta pe drum.

Veniam ca dela nuntă. Trecurăm întâiŭ prin Mândra, satul nascerei soţului nostru de călĕtoriă Ioan Socaciu, directorul şcólei comerciale din Braşov; apoi prin Şercaia, domiciliul medicului român de cerc Dr. Pompei German; de aci prin Vad, Ohaba şi Şinca vechiă. Tot atâtea comune româneacĭ bine situate, cu şcóle şi bisericĭ frumóse. In marea comună Şinca vechiă, locul nascerei fericitului George Şincai, ne-am oprit câteva minute pentru a cerceta imposanta şcólă confesională română gr. cat. de aicĭ, — o şcólă, care ar face onóre şi unui oraş. D-l Ios. Vulcan, care încă îşĭ trage originea din acéstă puternică şi românéscă comună, a căutat sĕ afle familia Vulcănescilor şi a şi aflat câţĭ-va membri din ea.

Din Şinca vechiă continuarăm drumul spre Şinca nouă. La câmp între aceste douĕ comune curge o frumósă vale de munte numită „Strîmba“, bogată mai ales în păstrăvĭ. Aci ne oprirăm pentru a gusta din merindea, ce-o aveam cu noi. Am gustat bine, căcĭ din coşul trăsurilor eşiau pachetele cu mâncărĭ şi sticlele cu beutură ca dintr'un isvor nesecat. Pe iérba verde, sub umbra copacilor, întinserăm o masă, dela care nu ne-am îndurat a ne despărţi curênd. Gentilele domnişóre Lulucu şi Agnita Nastasi avură amabilitatea de-a îngriji de arangiarea mesei şi servirea bucatelor, aşa că în adevĕr „ne sbura porumbul fript în gură“. Unde mai pui apoi, că tocmai la sfêrşitul mesei ne pomenirăm cu o coşarcă sdravĕnă de păstrăvĭ próspeţĭ, cu carĭ ne eşi spre întimpinare d-nul preot din Şinca nouă, Dumitru Chiuşdea, şi d-nul învĕţător de acolo. Surprinderea a fost cât sĕ póte de plăcută. Păstrăvii au fost imediat fripţĭ pe cărbunĭ şi astfel ni-s'au servit, — o mâncare delicată este acésta, care cu greu îşĭ află părechiă.

Se'nţelege, că în astfel de împrejurărĭ cu greu ne indurarăm a ne despărţi de „Strîmba“, dér la urmă totuşĭ ne-am despărţit. Călĕtoria, ce-o făcurăm de aci înainte, a fost încântătóre. Drumul, ce duce dela Şinca nouă spre Poiana-mĕrului, pe-o vale romantică şi plină de frumseţĭ naturale, e cât se póte de plăcut. Trecênd pe la capĕtul Tohanului vechiŭ, am ajuns la Zĕrnescĭ cam pe la órele 6. E de prisos, cred, sĕ mai spun, ce ne-a aşteptat aci, că dóră eram óspeţiĭ Dómnei şi Domnului Dr. Ioan Meţianu, a căror amabilitate şi ospitalitate e cunoscută în ţinutul acesta. Deşi obosiţĭ de drum, abia nóptea târdiu ne-am putut despărţi de acĭ, continuând calea spre Braşov, unde am ajuns la 12 óre din nópte.

Am indicat numai pe scurt escursiunea nóstră, dér şi atâta cred, că va fi de ajuns pentru a fi învidiaţĭ din partea multora, pe carĭ timpul şi împrejurările i-au impedecat de-a ne însoţi în acéstă escursiune.

Impresiunile, cu carĭ ne-am re'ntors dela Făgăraş, îşĭ au importanţa lor, care merită a fi special relevată.

X.

SCIRĬ ULTIME.

Budapesta, 30 Septemvre. Astădĭ în fine ministrul - preşedinte *Banffy* a declarat în *camera magnaţilor*, că guvernul *află de lipsă disolvarea camerei* şi că în direcţia acésta a şi făcut propunere Majestăţii Sale.

La interpelarea baronului Iosif *Vécsey*, cu privire la disolvarea camerei br. Banffy rĕspunde următórele:

„Privitor la cestiunea acésta pot rĕspunde, că guvernul e de părere, ca sĕ *disolve în timpul proxim camera*, respective sĕ céră în direcţia acésta hotărîrea Majestăţii Sale. De aicĭ urméză, că e posibil, ca în sesiunea acésta camera magnaţilor sĕ *nu mai ţină şedinţă meritoriă*“.

Astfel decĭ disolvarea camerei este a se considera ca *fapt împlinit*, deóre-ce ministrul-preşedinte fără de învoiala Monarchului n'a putut face astfel de enunciaţiunĭ. In principiu Majestatea Sa a aprobat disolvarea şi acum rĕmâne numai sĕ subscrie decretul.

Camera deputaţilor, se asigură, că de asemenea nu va mai ţiné şedinţa memoriă,şi după *„Magyarország“*, se vor ţiné încă numai douĕ şedinţă formale şi adecă mâne şi Lunĭ sĕu Marţĭ când se va ceti autograful preaînalt privitor la disolvare.

DIVERSE.

Victoria, regina Angliei. Dilele trecute regina Angliei şi-a serbat iubileul de domniă de 59 anĭ şi 97 dile. Când la 1837 reginei i-i adusese scire unchiul ei că regele Wilhelm III a murit, atuncĭ cu multă pietate se adresă cu următórele cuvinte cătră metropolitul de Canterbury: „Escelenţă, rógă-te pentru mine!“ Dintre antecesorii reginei singur numai George III a domnit 59 anĭ şi 3 lunĭ. Sub domnia reginei Victoria în Canterbury au residat 7 metropoliţĭ, în York 6, în Londra 4 episcopĭ, ér ţéra a avut 14 lordĭ-cancelarĭ, 10 miniştri-preşedinţĭ şi camera Lordilor 6 presidenţĭ. Dintre membri camerei din 1837 astădĭ nu mai trăesc decât numai Gladstone, Villieris şi Temple Leader. Din 1837, adecă decând domnesce regina Victoria, Anglia a avut mai în fiă-care an resbele. Resbelele Angliei dela 1837 încóce sunt: Dela 1838—1840 resbelul în Afgauistan; în 1841 primul resbel chinez; 1845 resbelul tichiau, 1846 resbelul cu Cafferii; 1849 al doilea resbel chinez şi Afganistan; 1848—1849 al doilea resbel tichian; 1850 resbelul din Birma; 1851—1852 al doilea resbel cu Cafferii; 1852—1853 al doilea resbel din Birma; 1854 resbelul crimeic; 1856—1858 al treilea resbel chinez; 1857 rescóla din India; 1860—61 resbelul cu Maorii; 1860—62 al doilea resbel cu Maorii; 1864 resbelul din Bhootar; 1867—68 resbelul abessinian; 1868 resbel din Bozot; 1868—69 al treilea resbel cu Maorii; 1871 resbelul din Lusa; 1873—74 al doilea resbel din Ashant; 1877 al treilea resbel cu Cafferii; 1878—79 resbelul cu Zulu Cafferii, 1878—80 al treilea resbel în Afgan; 1879—81 resbelul Bazuto; 1879—81 resbelul în Transvaal; 1882 resbelul din Egipt; 1884—85 şi în 1889 resbelul din Sudan; 1885—92 al treilea resbel din Birma; 1890 resbelul în Zauzibar; 1890 în India; 1894 şi 1896 în Matabelé; 1895 Chitral; 1896 Aschant; 1896 Sudan; şi în fine espediţia din Dongola.

Asigurare contra secundelor. Fóia sĕptĕmânală scolastică *„Ifjukor“*, ce apare în Budapesta, în numĕrul sĕu mai recent publică un apel cătră toţĭ studenţii, carĭ se tem de secundă ca sĕ se asigure contră secundelor la administraţia acelei foi. Taxa de asigurare pe an este de 6 fl., pe jumĕtate de an 3. Profesorĭ sunt nĕcăjiţĭ, din causa acestui apel şi deja au şi luat mĕsurile necesarĭ contra acestui „gescheft“ curios al fóiei.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Septmvre 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.—
Renta de coróne ung. 4%	99.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	122.60
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121. –
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.15
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.50
Imprum. ung. cu premii	155.25
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	138.40
Renta de hârtie austr.	101 40
Renta de argint austr.	101.55
Renta de aur austr.	123.20
Losurĭ din 1860	144.75
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	951.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	402.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	368.50
Napoleondorĭ	9.53
Mărcĭ imperiale germane	58.80
London vista	119.80
Paris vista	47 57½
Rente de coróne austr. 4%	101.10
Note italiene	44.35

Cursul pietei Braşov.

Din 1 Octomvre 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.48	Vênd.	9.51
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.48
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.50	Vênd.	9.53
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	126.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	110.75

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Budapesta—Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de persón.	Tren accel.		Stația		Tren de persón.	Tren mixt	Tren accel.	Tren accel.	Tren de persón.
10 —	8.05		8 05	2 00	pl.	Viena	sos.	1.55		1.55	7.20	6.20
8.30	2.15		5.45	9.15		Budapesta		7.—		7.40	1.50	8.10
11.21	4 16	5.10	9.02	11.19		Szolnok		3.37		5.31	11.44	4.28
1.33	5.48	8.00	11.33	12.47		P.-Ladány		1.19		3.56	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.11	sos.	Oradea-mare	pl.	11.04		2.37	8.43	11.32
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl.		sos.	10.44	8.00	2.31	8.38	11.17
4 38	7.43	2.19	3.03	2.50		Mezö Telegd		10.07	7.10	2 01	8.11	10.42
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26		Rév		9.30	6.13	1.34	7.46	10.08
5.43		3. 51	4 06			Bratca		9.10	5.38			9.50
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17		Ciucia		8.32	5.49	12.52	7.08	9.19
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50		B.-Huiedin		7.54	4.59	12.20	6.39	8.37
8.07		7.32	6.24			Ghârbău		6.54	3.18			7.37
8.34	10.37	8.21	6 59	5 55	sos.	Cluşiu	pl.	6 13	2 23	11.01	5.23	7.—
8.49	Tr. prs. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl.		sos.		5.24	10 45	tr.pers. 4.35	6.45
9.06	11.27	9.09	2 52	6.27		Apahida			5.02		4.03	6.27
10.12	12 30	10.40	4 45	7.27		Ghiriş		Tr. expr.	3.37	9.23	2.55	5.12
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50		Cucerdea		Teiuş Arad Budapest	3.06	8.49	2.25	4.33
11.01	1 09	11.49	6.08			Uiuóra			2.49		2.08	4.27
11 09	1.16	11.59	6 19			Vinţul de sus			2.41		2.00	4.20
11.31	11.40	12.29	6.57	8.17		Aiud			2.17	8.23	1.38	3.59
11.48	11.55	12 55	7.30	8.33	sos.	Teiuş	pl.	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38
12.05		1 30		8.38	pl.		sos.	3.18	1.29		12 57	3.06
12.33		2.08				Crăciunel			12.55		12.32	2.40
12.47		2.27		9.09		Blaşiu		2.48	12.40		11.59	2.26
1.18		3.11				Micăsasa			12.01		11.28	1.54
1.34		3.31		9.42	sos.	Copşa-mică	pl.	2.15	11.41		11.10	1.35
2.13		3 46		9.44	pl.		sos.	2 12	11.14		11.05	1.01
2.32		4.08		9.59		Mediaş			10.55		10.48	12.45
3 04		4.45		10.22		Elisabetopol		1.40	10.21		10 18	12.16
3.40		5 27		10.51		Sighişóra		1.06	9.42		9 43	11.33
4.03		6 12		11.12		Haşfalĕu		12.52	9.12		9.19	11.16
5 34		7.50		12.26		Homorod		11.54	7.45		7.38	10.03
6 12		8.37		12.58		Agoştonfalva			7.02		7.22	9.25
6.41		9.07		1.15		Apaţa		11 11	6.36		6.48	9.01
7.16		9.40		1.34		Feldióra			5.58		6.33	8.28
8.--		10.25		2.09	sos.	Braşov	pl.	10.10	5.08		5.57	7.48
3.55		11.—		2 19	pl.		sos.	10.05	5.20			9.08
4 40		12.26		3 01		Timiş		9.39	4.14		5.20	8 28
5.10		1 11		3.31		Predeal		9.12	3.32		4.14	8 01
12.00		8 30		9.30	sos.	Bucurescĭ	pl.	5.35	9.15		3.32	3.15

Cucerdea — Oşorheiu — Regh.-săsesc.

Tren mixt	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón		Stația		Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.30	8.10	3.11	10.59	pl.	Cucerdea	sos.	7.45	2.36	8.31	12.42
3 19	8.51	3.52	11.40		Ludoş		7.02	1.58	7.38	9.59
4 12	9.37	4.37	12.26		Cipău		6.28	1.19	6.55	11.01
5 12	10.27	5.26	1.14	sos.	Oşorhei	pl.	5.34	12.25	5.50	9.54
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	9 35
7.14	12.16	7.14		sos.	Regh.-săs.	pl.		7.54	3.30	8.05

Ghiriş—Turda

tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.	Stația	tren de persón.	tren mixt	tren mixt	tren de persón.
7 33	11 —	5.—	10.21	Ghiriş	5.05	10.30	3.20	9.12
7.53	11.20	5-20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52

Copşa-mică — Sibiiu — Avrig — Făgăraş

tren de persón.	Tren mixt	tren de persón.	tren mixt			Stația		tren mixt	Tren mixt	tren de persón	tren de persón.
2.20	4 45	11.55	7.10		pl.	Copşa mică	sos.	9.34	3.05	6.25	12.35
3.57	6 35	1.25	8.50	3 13		Ocna		8.11	1 27	5.07	11.01
4.19	7.01	1.48	9.15	3 39	sos.	Sibiiu	pl.	7.44	12 57	4.40	10.30
	4.34		2.05		pl.		sos.	7.29	Marţa şi Vinerea		8 57
	6.16		3.58			Avrig		6.02			7.16
	8.42		6.35		sos.	Făgăraş	pl.	3.28			4.30

Simeria (Piski) — Hunedóra

tren mixt	tren mixt	tren mixt	tren mixt	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12 20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Braşov — Zêrneşti

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
8.35	4.55		Braşov	7.44	1.29	
10.28	6.36		Zêrneştĭ	6.20	12.05	

Mureş-Ludoş — Bistriţa

			Stația			
4.—	9.10	4.20	Mureş-Ludoş	6.46	7.21	Numai Vinere circulă
5 03	10.28	5.35	Zau	5.49	6.24	
6 48	12 41	N. Marţa comunică	Ţagu-Budatelio	Circulă numai Marţa	4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie		3 44	8.46
8 33	3.02		Lechinţa		2.48	7.43
9 07	3.41		Ş.-Maghiăruş		2.01	6.55
9.59	4 55 (Numai Lunia comunică)		Bistriţa		1.16	5.52

Arad — Timişóra

				Stația				
6.20	11.25	5.		Arad		10.43	3.44	10.55
7.08	12.15	6.14		Vinga		9.42	3.01	10.11
8.01	1.10	7.39		Timişóra		8.20	2.—	9.10
12.47	8.47	12 27	5 10	Seghedin	6.05	2 30	10 05	2.15

Sibiiu — Cisnădie.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	2.15	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5.42	2.27	„ Selemberk „	6 57	9.07
6.06	2.51	„ Cisnădie pl	6.36	8.46

Sighişóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3 22	11.08	Sighişóra	9.51	5.32
3.54	11.48	Haşfalĕu	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Notă: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadraţi cu liniĭ mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.